

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe ună anū 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe anū 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicație

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrimit.

Nr. 21.

Sâmbătă 26 Ianuarie (7 Februarie)

1885.

Interpelețiunea lui Blasiu Orban.

BrașovŪ, 25 Ianuarie 1885.

Dacă ar fi mai fost de lipsă să aducem probe despre aceea, că păreri, ce le-am dăvultat dălele aceste în articuli: „Românii, Tronul și opiniunea publică“ sunt intemeiate pe starea adevărată a lucrurilor, atunci nu ne puteam dori o probă mai tare și mai eclatantă ca aceea ce a adus o Săciul Blasiu Orban prin interpelețiunea sa din ședința dela 4 Februarie a dietei ungare.

Așa ne trebuie. Dacă noi Românii și Sașii din ArdelŪ, într'unŪ șir de ani atât de lungŪ, n'amŪ întreprinsŪ nici unŪ pasŪ seriosŪ spre a documenta înaintea Tronului și a opiniunii publice, că situațiunea, ce ni s'a creatŪ de cãtră regimulŪ ungurescŪ, mai alesŪ dela 1879 încôce, a devenitŪ nesuferibilă și că în deosebŪ din cauza curentului neorocitŪ de maghiarizare poporulŪ nostru trebuie să îndure dălnicŪ nedreptățirile și prigonirile cele mai amare; decă noi Nemaghiarii din ArdelŪ, cari suntemŪ încă odată așa de numeroși ca Croații, n'amŪ fostŪ în stare până acum de a afla unŪ mijlocŪ legalŪ, prin care să nimicimŪ odată pentru totdeuna tendințioșele și sistematicele defăimări din partea adversarilorŪ noștri: trebuie să auzimŪ ađi că noi suntemŪ răsvrățitorii, noi clevețitorii, noi acuzămŪ nația maghiară înaintea străinătușii, trebuie să auzimŪ ađi, după șapte-spre-șapte ani de maltrătare și de asuprire, că poporulŪ ardelenŪ este liniștitŪ și mulțumitŪ și numai pressa națională română și săsescă ațigă spiritele, numai ea sădesce ura și provôcă nemulțămirea în țeră.

Acăsta teribilă acuzare se pronunța de pe tribuna parlamentară, chiar de unŪ deputatŪ săciu din ArdelŪ. Tôte dărele din monarhiă o reproducŪ, firulŪ telegraficŪ din Peșta o transmite în tôte centrele statelorŪ europene și lumea află în anulŪ Domnului 1885 din nou, că foile românesce și germane din ArdelŪ nu represintă cauza poporului lorŪ, ci facŪ servicii numai dușmanilorŪ din afară, agitândŪ în contra statului.

Blasiu Orban a primitŪ soliă dela Clușieni, că se prăpădesce ginte maghiară din Transilvania, dacă nu se va cassă juriulŪ de pressă din Sibiu, dându-se foile „agitatorŪ“ românesce și săsice pe mâna lorŪ și a fraților lorŪ de cruce sãci din TergulŪ-Mureșului. Și Blasiu, pe deplinŪ convinsŪ că este timpulŪ ca Ungurii din ArdelŪ să scape și de plaga gazetarilorŪ români și sași, cari amărăscŪ dălele, se folosește de momentŪ și cerŪ dela ministrulŪ de justițiă strămutarea juriului întru delictŪ de pressă dela Sibiu.

Strămutarea acăsta va părē puținŪ lucru celorŪ ce nu cunoscŪ relațiunile în cari trăimŪ, dăr decă se va esecută, ea nu însemnă nici mai multŪ nici mai puținŪ decă secestrarea completă a libertății de pressă încã ne privește pe noi cei ce luptămŪ pentru drepturile poporului ardelenŪ. Cei putemŪ fi siguri, că dacă este vorba ca dărtii noștri să fie judecați de „patrioții“ din Clușiu și din Tergu-Mureșului, acăstia în consința lorŪ ne vorŪ afla vinovați ori de câte ori omŪ fi citați și acusați înaintea tribunalului poporului lorŪ. ArŪ fi bine decă

tințe să ne așteptămŪ în Clușiu și în TergulŪ-Mureșului din partea unorŪ concetățeni, cari pe fie-care dă cetescŪ în „Kolozsvári Közlöny“, „Ellenzék“, „Magyar Polgár“ și în alte dăci de dăre unguresce, că cãrturarii români și sași din ArdelŪ nu țintescŪ decătŪ la distrugerea statului ungurescŪ și a națiunii maghiare?

VoinicosulŪ Blasiu Orban este membru alŪ opozițiunii extreme maghiare. Acăsta este unŪ semnŪ ominusŪ pentru noi, căci de câte ori se plănuesce câte unŪ atentatŪ nou în contra noastră cei din stânga extremă suntŪ, cari inițiază campania. Acțiunile în potriua noastră suntŪ totdeuna combinate și ne-amŪ miră fórte, dacă s'ar dovedŪ că d. Tisza de astădată n'a fostŪ înțelesŪ cu SăciulŪ din ArdelŪ.

AșteptămŪ cu nerăbdare să vedemŪ răspunsulŪ ce-lŪ va dá ministrulŪ de justițiă lui Blasiu OrbanŪ. Dacă acăstŪ răspunsŪ va fi favorabilŪ pretensiunilorŪ ungaro-săcuesce din Transilvania, atunci lumină deplină se va face asupra întregii comedie, ce se jôcă de unŪ timpŪ încôce, de când primulŪ ministru a anunțatŪ „măsurile excepționale“ în discursulŪ sãu dela Oradea-mare.

Atunci se va vedē curatŪ și limpede, ca în amăda mare, că tôte sfera n'ă țeră, ce au făcutŪ o ministrii și foile unguresce guvernamentale în înțelegere cu ale opozițiunii din incidentulŪ anunțatelor măsurŪ excepționale, n'a fost decăt o manevră deghisată spre a pregăti și justifica înaintea opiniunii publice strămutarea juriului din Sibiu, care are de scopŪ de a despoia pe Românii și pe Sașii din ArdelŪ și de puțintica libertate de a se apăra prin pressă în contra încalcărilorŪ și a fărădelegilorŪ celorŪ dela putere.

Atunci doveditŪ va fi și aceea, că procesele ce s'au intentatŪ în scurtulŪ timpŪ de șese septemăni la douē dăre române opoziționale din Sibiu, au fostŪ numai trase de pãrŪ ca să pôtă fi folosite pentru scopurile meschine ale celorŪ, cari și-au pusŪ în gândŪ să ne spulbere din acăstă țeră.

CRONICA POLITICĂ.

În ședința dela 4 Februarie n. a dietei ungare, deputatulŪ Blasiu Orban a ținutŪ unŪ discursŪ cu mare patosŪ în contra pressei române. UnŪ RomânŪ care a asistatŪ la acăstă ședință ne comunică, că foia noastră a fostŪ în prima linia onorată cu câteva „grațiosități“ unguresce. NumitulŪ deputatŪ a adresatŪ apoi ministrului de justițiă următorea interpele: 1. Are ministru cunoscința că foile române și germane din ArdelŪ predică revolta în contra ideii de statŪ maghiarŪ, înșultă cu cea mai mare cutezanță națiunea ungară, acuză înaintea străinătușii și ațigă la ură pe pacnicii locuitorŪ ai Ardelului? 2. Are cunoscința despre aceea, că foia română din Sibiu „Tribuna“ dăce în numărulŪ sãu dela 30 Noemvre trecutŪ, că Românii ar trebui să pândescă ocaziunea, ca să sgudue din temelii acăstă țeră și să se unescă cu dușmanii ei, și că cu tôte acăstă trădare vedită a patriei jurații din Sibiu au achitatŪ la 3 curentŪ pe acusați, precum au făcutŪ de 17 ani cu toți căți au îndrăsnitŪ d'a agita în contra existenței statului ungarŪ și a insulta națiunea noastră? 3. Are de gândŪ să caseze pe calea ordinațiunii juriulŪ din Sibiu și în privința delictelorŪ de pressă în ArdelŪ să declare competențe tribunalele cu juri din Clușiu și Tergu-Mureșului? Sãu are de gândŪ, dacă nu crede că pôtē esecută acăsta pe calea ordinațiunii, să aducă în cameră unŪ proiectŪ de lege în acăstă privință? Interpelearea se va înmăna ministrului, alŪ

TotŪ în acăstă ședință Bela Grünwald amintŪ, că după comunicările unorŪ foi provinciale o reuniune panslavistă pronunțată a arangeatŪ în săptămăna trecută în Liptó-St.-Miclăușu o serbare împreună cu declamațiunii, cântece și jocŪ, care n'a fostŪ altceva decătŪ o demonstrațiune în contra UngurilorŪ și a statului ungarŪ. Lăculul e cu atâtŪ mai bătătorŪ la ochŪ, că acăstă demonstrațiune s'a petrecutŪ în sala edificiului comitatensŪ, unde de altmăntrelea nu se manifestă decătŪ spiritulŪ patriotismului, Grünwald adresă apoi ministrului de interne următorea interpele: 1. Are ministrulŪ cunoscința că edificiulŪ publicŪ alŪ comitatului a fostŪ obiectŪ alŪ demonstrațiunilorŪ dușmane statului? 2. Are de gândŪ să ia dispozițiunile necesare pentru cercetarea faptului și 3. Are de gândŪ să ia măsurŪ ca pe viitorŪ să nu se mai întemple asemenea casuri? — MinistrulŪ Tisza a răspunsŪ îndată, că n'are cunoscința despre acăsta, dar că va dispune să se cerceteze cazulŪ, căci se pôtē că patrioții din fruntea comitatului Lipta au fostŪ amăgiți. Va face totŪ ce-i va sta în putere, ca așa ceva să nu se mai întemple.

DiarulŪ „Times“ primesce din ConstantinopolŪ știri, că Pôrta a adresatŪ o notă circulară cãtră puterile ce au semnatŪ tractatulŪ dela BerlinŪ, prin care le atrage atențiunea asupra tratamentului rãu ce-lŪ întempină mahomedanii din partea autorităților române și bulgare în teritoriile anectate. Moslimii, dăce nota, se vedŪ siliți de a emigra și proprietățile lorŪ se confiscă în modŪ ilegalŪ. Înalta Pôrta apelază puterilorŪ și le rógă să intervină pe lângă guvernulŪ românŪ și bulgarŪ, ca să se aplice cu dreptate articolulŪ respectivŪ aiŪ tractatului dela BerlinŪ. Acăstă foia primesce o depeșă în care se dăce, că o deputațiune de mahomedani emigrați din Dobrogea în Asia mică a predatŪ Sultanului o petițiune, rugându-se de ajutorŪ în contra persecuțiunilorŪ, vecșățiunilorŪ și a șicanelorŪ, ce se dăce că trebuie să-le sufere musulmanii în Dobrogea. AșteptămŪ să vedemŪ ce vorŪ dăce organele guvernamentale din România la aceste faime, ce se răspândescŪ din ConstantinopolŪ.

Foile franceze află din Roma, că Italianii voiescŪ să ocupe afară de Beilul și de Massauah încă alte cinci puncte la Marea roșă. Se'nțelege că acăsta se va întempla numai după ce va sosi acolo și a doua expedițiune italiană. Cãtră privește protestulŪ Porții foile din Roma declară că „Mancini nici nu va lua în considerare protestulŪ și nici nu va răspunde la el.“ Italianii susținŪ că Pôrta concedândŪ ca Anglia să ocupe la 1882 EgiptulŪ, nu mai potŪ interdice acum ocuparea unorŪ puncte la litorarulŪ Mărei roșie din partea Italiei, care a fostŪ invitată la 1882 a cooperă cu Anglia. Bate la ochŪ, că ambasadorulŪ Italiei la ConstantinopolŪ, comitele Corti, a cerutŪ și a primitŪ unŪ concediu de trei luni. Se consideră acăsta ca unŪ simptomŪ, că guvernulŪ italianŪ este așa de sigurŪ că Anglia sprijinesce politica sa de ocupațiune, încătŪ nu-i pasă multŪ nici de eventualitatea de a se rupe relațiunile sale cu Pôrta.

Din Paris se anunță, că generalulŪ Briere de l'Isle, care conduce operațiunile în Tonching, va pornŪ cu douē colone asupra cetății Lang-Sou. O colonă va merge peste Bac-Lé, cealaltă peste Chu, pe unde n'a călcatŪ încă piciorŪ de omŪ civilizatŪ. Fiecare din aceste colone va fi compusă din 6000 omeni trupe bine disciplinate și probate în rășboiu. Chinesii să fi concentratŪ vreo 20,000 omeni la Lang-Sou, dintre cari numai o mică parte sunt esecitați și disciplinați după sistemulŪ europeanŪ.

Iubileul Regimentului românŪ Nr. 64.

Orăștia, 22 Ianuarie 1885

Domnule Redactor! — Am să scriu în acest felŪ de jucărie, AsistândŪ la... să scriu în acest felŪ de jucărie, Eu am vorbitŪ anŪ șerutŪ dă preface în flacără ardendă.

Iulia, ținându-se mai multe cuvântări în nuda-lui colonelului și a asistenților.

Soldaților li-s'a dat cu ordinul de zi, 2 din 20 Ianuarie st. v. (1 Februarie) alu-mentului următoarea comunicare în limba ro-mână:

Ostași!

Astăzi este un pătrar de secol de când în urma ei ordinațiunii a Majestății Sale din câte un Bata-l din regimentele de infanterie Nr. 31, 50 și 51 s'a n-țat Regimentul Nr. 64.

Regimentul serbeză dară astăzi jubileul de 25 de ani a existenței sale tinere, dar gloriose.

Cu litere de aur și-a eternizat pentru totdeauna numele său în istoria războiului prin fapte eroice. Fa-p-le gloriose ale strămoșilor voștri și ale a-țiunii vostre, care în totă vremea și în cele mai ericulose perioade a patriei s'a adunat sub stindardele mpărătesci; curagiul și eroismul, vênjoșia și destoinicia, ascultarea și fidelitatea garan-téză pentru scea, eă dacă apărarea înaltei case domni-tóre și a patriei ne-ar cherna pe noi astăzi la fapte noue, voi atunci vă veți arăta ca fi și următorii demni ei na-țiunii vostre.

Orăștia, la 22 Ianuarie v. (3 Februarie n.) 1885.

Cordel, colonelul.

Procesul de presă al „Tribunei.”

Reproducem după „Tribuna” discursurile ce s'au rostit de către acusatul, procurorul și apărătorul în procesul ce s'a pertractat în 3 Febr. n. înaintea juriului din Sibiu:

Ioan Slavici: Legea imi acordă dreptul de a lua cuvântul, mai înainte de a se face citirea articolu-lui incriminat. Nu pot să înțeleg acest drept decât astfel, că era în intențiunea legiuitorului să-i înlesnască acusatului, în cazul prezentu mie, apărarea. Asume nu fapta în sine, ci reaua intențiune e ceea-ce zea pedepsește în persoana făptuitorului. D-vostre sun-ti der chiamați a vă pronunța, decă eu în adevăr am v-șit cu rea intențiune fapta ce mi se impută. Eu o-gu această cu totă hotărârea, și câtă vreme nu-mi este inoscută motivarea acuzării, persistă a susține, că nu-mai o neînțelegere a putut să fie punctul de plecare alu actualei pertractări finale. Decă v'ășu fi cunoscut, domnilor jurați,ășu puté să aștept în totă liniștea ver-dictul d-vostre; el nu pôte să sune altfel, decât: acest om nu e capabil de fapta ce i-se impută. Du-rere însă, trăiesc numai de vr'o câteva luni aici și am fost și în acest timp atât de ocupat, încât mi-a fost peste puțină să intru în relațiune cu cercuri mai largi. Cei mai mulți dintre d-vostre nu mă cunosc, der nici chiar din vedere, nu pot deci să sperez, că mă veți judeca după adevăratele mele vederi și inten-țiuni. Mă simțu der îndemnat a lua încă acum cuvântul, pentru-ca să vă pun în poziți de a mă judeca drept.

Incumetându-mă să purced la rezolvarea acestei probleme, sunt cuprins de simțământul penibil că mă expun să vă supăr și să stric totodată cauzei, pe care o represent, mai mult decât pot să folosesc lucrând ani îndelungați. Nu mai sunt om t-ner, e iasă prima dată în viața mea, că sunt silit a vorbi în public. Singură această împrejurare vă va esplica din destul sentimentul de strimtorare, de care sunt cuprins în momentul acesta. Mai stau acum și ca acusat în fața d-vostre și am să mă apăr în o limbă, care mi este ce e drept, foarte prețioasă, der pe care nu o vorbesc cu destul înlesnire. Strimțorea, în care mă aflu, se scuze stângăcia mea. Nu e presupțiune, nu voința mea proprie, ceea-ce mă face să pun răbdarea d-vostre la încercare: mă silesce puterea, căreia ne sup-nem cu toții.

Stau aici sub greaua acuzare de a fi abusat de unul din cele mai frumoase drepturi ale mele, de liber-tatea cuvântului. Dumneșu mi-a dat cuvântul, er statul mi-a acordat dreptul de alu rost în totă liber-tatea. Dacă este adevărat, că am abusat de acest drept, atunci sunt un om stricat, și ar fi o bine-facere pentru mine, ca să mi se iee pentru viitor puțină de a urma relexor mele impulsiv. Nu am însă conștiința că voiesc ceea-ce e rău, și e numai cu puțină, că fac ceea-ce e rău stărnind spre bine. E cu puțină, că vederile, de care sunt condus în ac-tuala mea activitate, sunt în adevăr periculose, chiar criminale; acum însă când e vorba să fiu pedepsit pen-tru ele, este o legitimă apărare, dacă imi dau silința să mă descarc de vină. Dacă e adevărat, că sunt un om stricat, acesta e o nenorocire pentru mine, vina însă cade numai asupra împrejurărilor, în care am cres-cut și care au făcut din mine ceea ce sunt.

Dați-mi voi să vă indic, spre desvinovățirea mea, aceste împrejurări. M'am născut în Világos, în același Világos, unde s'a s-șit la 1849 celebra capitulațiune. E un t-rgușor măricel, cu poporațiune în mare parte românească. O parte mai mică a poporațiunii sunt Ger-manii, așa numiți Șvabi, er una încă mai mică Maghiarii. Casa părinților mei era așezată într'o stradă locuită mai ales de Maghiari, și încă ca băietu micu vorb-er cu camaradii mei maghiari totu atât de bine limba ma-ghiară ca pe cea română. Pău la terminarea studiilor în gimnasiale am trăit apoi necurmat în cercuri ma-

Nota: Orele de noapte sunt cele în care mă simțam Tip

această împrejurare nu ar fi putut să mă aducă pe banca de acuză.

Există în comuna noastră o anomalie, care a de-terminat vederile mele. Românii, Germanii și Maghiarii nu trăiau în pace. Fiesce care dintre aceste trei ele-mente voia să-le impună celorlalte conducerea sa. Ast-fel s'au produs adeseori lupte, și imi aduc aminte, că pe timpul, când eram băiatu micu, mai multe din-tre rudele mele au fost puse în lanțuri și duse în ca-sematele cetății dela Arad. Astăzi de sigur nu se vor fi găsim în întreaga monarhie decât puține co-munități, unde stările sunt atât de pacifice ca la noi. Cum s'a întâmplat acesta? Când au v-șit, că nu pot să vețiască pacificu împreună, omenii au luat hotărârea de a trăi pacificu unii lângă alții. Ei și-au d-șit: în bi-serică nici odată nu avem certuri; de ce ore se nu aveți, pe cât e cu puțină, și în afacerile comunale, voi primarul și notarul vostru, er noi pe ai noștri. Ei au luat hotărâre de a face din o comună politică două, și orî cât de straniu ar părea, este în țera noastră de vr'o 20 ani o comună, care după naționalități e împ-șit în două: Oláh-Világos și Magyar-Világos. Românii au primarul lor, primăria lor; totu astfel și ceilalți; er când e vorba de interese comune, se întrunesc re-presentanțele ambelor comune, — și lucrul merge. Dacă e bine orî rău așa, acesta nu o vom hotărî aici. Destul, că eu m'am născut în această comună; nu este vina mea, că încă de copil m'am deprins, ca fiesce care se și pună viața după propriele sale inclinări la cale; nu este vina mea că am devenit cu des-șire incapabil de a înțelege oportunitatea unei di-recțiuni opuse acestia. Devin nervos, când ved, că un om vrea să-i impună celui altu limba sa, vederile sale, conducerea sa, fără ca să rezulte din acesta vre-un folos fie pentru publicitate, fie pentru viața privată, fie pentru cea comună.

Astfel am fost crescut. Cu această creștere am mers, ca voluntar la Viena. În casarmă eram peste 30 omeni tineri, unul Boem, altu Maghiar, acesta Italianu, acela Polonez, erau vre-o zece, cinc-spre-zece naționalități, eu singuru Român; nici odată nu m'am simțit isolat; mi-am aflat totdeauna prieten buni între acești omeni: eram cu toții camaradi, căci e în natura omului să răsplătescă cu iubire iubirea, unde o găsește. Acesta am găsit-o acasă, acesta în armată și totu acesta în cultura germană, spre care mi s'a deschis drumul la universitatea din Viena. Göthe și Schiller, Kant și Schopenhauer și t-ote acele spirite mari care, eșite din mijlocul poporului germanu, atât de multu au contribuit la ridicarea omenirii, cunosc nu-mai pe omul, care este, precum se țice, foarte inclinat spre răutate; ei însă nu-i împartu pe omeni, după națio-nalitate, în mai buni și mai răi. Ear eu eram pre-ținer, lipsit de experiențe, pre tare inclinat a mă su-pune autorității lor, pentru ca să mă fi întreat, dacă au acești omeni dreptate orî nu? Abia după ce m'am întors acasă mi s'a pusă această întrebare, am v-șit, că nu aceste vederi predomină aici, ci altele, care stau în contradicere cu ele. Puțin după întorcerea mea în țera am simțit, că sunt osen-dit a lupta contra curentului predominant. Nu aș fi făcut-o însă nici-odată acesta, dacă n'ășu fi fost im-bărbătat prin aceea, că nu eram singurul represen-tant alu vederilor mele. Stau aici, ce-i drept, eu sin-gur, dar nu pentru mine singur: este un întreg cerc de bărbați, care susțin vederile, pentru care sunt dat în judecată. Nu o accentueză această, pentru ca să mă desvinovătesc: primesc răspunderea pentru mine singur. Vina e însă comună: primesc eu singur pe-d-șpa, însă pentru verdictul d-vostre nu este indiferent, dacă vina este individuală orî comună.

Intrebă acum, ce se cuprinde în acel articol? Au fost aici în Sibiu doi omeni răi osendiți la m-rt: erau vrednici de acesta osândă. Pertractarea însă s'a făcut în o limbă, pe care acești omeni nu o cunoseau, pe care publicul din Sibiu nu o cunosea; judecătorii cu-noseau însă, cunoseau cu toții limba acusatilor și a publicului; nu era dar motivată necesitatea de a face pertractarea într'o limbă, pe care cei în primul loc in-teresați nu o înțeleg. Nu d-șu, că acesta e o nedrep-tate: nu înțeleg însă cum p-șe să concorde acesta cu scopul urmărit prin pertractare? Dar eu d-șu mai mult încă în articolul incriminat: e rău să se facă așa, pentru că omenii sunt împinși prin acesta în mod fatal să nu-și iubescă țera așa, cum trebuie. Într'unu cuvânt, presiunea, ce se face prin acesta, nu e mo-tivată.

Precum vedeți, domnilor, după creșterea ce mi-s'a dat, și după cultura, de care m'am împărșit la uni-versitate, eu trebuia să o d-șu acesta; și totuș, dacă aș fi fost eu singuru de părerea aceasta, nu i-aș fi dat expresiune, am simțit însă, că nu sunt singuru, ci în-țrega opiniune publică era pusă în nedumerire.

Mi se va face p-șe imputarea, că am voit să-i câștig pe Sași pentru noi Români. De sigur însă sun-teți convinși, că de acesta nu p-șe să fie vorba. Nu e Românul cel ce vorbește aici: e omul. Nu e aici o cestiune națională: e una de umanitate. I se face orî și căru om nedreptate, când nu i-se dau t-ote înlesnirile apărării. Mi se ia mie, lui Kleeberg orî Marlin, puțină de a mă ap-șe, mi se ia mie, ca publicu, puțină de a trage folos din pertractare, când ea se face într'o limbă, pe care nu o pricep. Mi se va țice p-șe, că e lege. Eu nu cunosc legea, care înlocuiesc aici limba germană cu cea maghiară. Presupun-șu, că există o asemenea lege, cine ore i-ar puté lua cetățenului drep-tul de a susține, că este rău? Eu d-șu, că mă supun, dar legea nu p-șe să aibă decât urmări rele: prin acesta nu agitez. Acela, care va abrogă această lege și va pune alta în locul ei, acela fi va folosi țerii. Acesta e spiritul, în care a fost scris articolul, și vă rog, ca să înțeleg.

În acest articol se țice că sunt 700 de ani de când Sașii au întemeiat Sibiu, centrul lor de cul-tură, 700 de ani viața de aici a fost germană și ger-mană a rămas până în ziua de astăzi. Acum după 700 de ani doi Germani (Kleeberg și Marlin) fiind osendiți la m-rt prin furc procesul li se face în limba maghiară pe care nu o înțeleg. Se accentueză apoi principiul publicității pertractărilor finale și se țice că s'a dat o grea lovitură conștiinței publice a Sașilor pertractân-du se în Sibiu un proces într'o limbă pe care ei nu o înțeleg. După aceste reflexiuni urmăz partea incriminată a articolului ce s'a publicat în corespondența noastră de er.

Vice-procurorul Tribus, după o mică introducere țice:

Astăzi, când dreptatea penitențiară încă nu și-a eserciat funcțiunea, însă totuș a țis cuvântul celu dinteu și seriosu, stam încă sub impresia acelei drame gr-ncice, care s'a predat aici în forma procesului crimi-nal Marlin-Kleeberg, a acelei ic-nc întunecate a su-ștului omenesc, care, mă mir, se pune în fruntea unui articolu politicu, ce respiră dușmăniă! A fost o cestiă de interesu generalu, care a putut servi spre aceea, de a câștiga atențiunea publicului dela început pentru acest articol. De altă parte permiteți-mi de a conclud, că d-l autor chiar prin maniere, cu care a ilustrat această ic-nc întunecată, a putut să creșă, că va câștiga ini-mile cetitorilor săi germani, — cari astăzi sunt judecă-torii lui, pentru vederile sale. Eu sunt însă convins, că în inimile acestor cetitori germani locuiesc cu multu mai multu simț de dreptate, decât să trecă în vedere inovăția unui om, pentru că elu are simpatii germane. Dacă d-vostre încă veți fi de vederile acestea, nu o știu, sperez însă, că veți fi, dacă veți urmă cu atențiune mersul cugetelor din articol.

Acela începe cu descriere falsă a procesului Klee-berg-Marlin. Eu sunt gata de a documenta, că afirmă neadevărul, și apoi elu dă expresiune durerii și părerii de rău, că aici în leagănul unei vieți nemțesc de șapte sute de ani, această viață nemțescă trebuie să se stingă, și în fine erupe fără nici o logică în exclamațiunea, că nu Nemții, precum ar trebui să presupui, ci Românii sunt constrânși, de a căuta dușmani, și a-i câștiga pre-tutindena dușmani. Eu cred, domni mei, că d-vostre veți respinge presupunerea acesta cu indignățiune, eu cred că dacă veți urma acestui sfat, ați esclama: „D-șe ap-șe-mă de prietini, că de dușmani mă voi ap-șe eu!” Căci autorul totu nu va voi să afirme, că dacă pertractarea finală în procesul Kleeberg-Marlin s'a făcut în limba maghiară, ar fi datu privilegiu ca Românii să devină într'o ură orbă în contra statului maghiar, er altă cauză d-l autoru nu a înșirat.

Nu p-șe rămănea ascuns pentru d-vostre nici aceea, că articolul voiesc a executa în praxă misiunea, de a câș-tiga dușmani statului maghiar. Elu nu caută remediu pentru plângerile sale în luptă parlamentară-constituțio-nală, nici în împreunarea cu orecare dintre partidele par-lamentare, cari se combat în totu statul constituțio-nal, ci d-l autor se silesce a câștiga patriei sale duș-man afară de fruntarii, în străinătate. Spre ce altcea a putut să-i servescă reflectarea, că pe partea Români-lor stă numai România cea mică, er pe partea Germa-nilor marea Germană. E și trebuie să fie permisă în orî și care stat liberă desvoltare a partidelor; trebuie să-le fie permis a se uni, chiar spre răsturnarea unui sistem, a unui regim momentan, chiar spre reforma-rea unor instituțiuni constituționale pe cale legală; sta-tul însuș trebuie însă să fie înaintea orî și căru cetă-țen sfântu, și patria trebuie să fie, unescă-se elu în lupte cu orî și care partidă, neatacată. Eu cred, că acesta nu are lipsă de motivare; mie-mi lipsesc cuvinte pentru așa ceva, și eu numai cuvintele marelui poetu le pot reproduce: „Dacă voi nu o simțit, nu o veți a-țunge!” Și care predă acuma publicității un astfel de articol, în care se țice limpede și respectat: trebuie să pândim după privilegiu, de a clătina statul maghiar din temelile sale, trebuie să-i câștigăm dușmani, trebuie să ne aliăm cu dușmanii lui, spre alu răsturnă, — vă în-treb, acela, care țice acesta, nu agitez?

(Va urma).

Interpelațiunea d-lui Vaida și „Ellenzék.”

Am comunicat în foia noastră, că în adunare generală a comitatului Coșiocnei d. Vaida a făcut o in-terpelare în privința reuniunilor de maghiarizare și a propus să se r-șe guvernul, ca să nu înț-șcă statu-tele astorfel de reuniuni și totodată funcționarii, dela prefectu până la celu din urmă, să nu ia parte în ast-fel de reuniuni. S-ștea propunerii o cunoscem, ea a fost respinsă.

În contra d-lui Vaida „Ellenzék” scrie unu articolu de fondu plin de foc și de cătran — cum fi e da-tina să scriă în contra Românilor — și țice între altele că d. Vaida e odrasla unei nobile familii unguresc (?) va-lachisate, motivându prin acesta necesitatea reuniunii de maghiarizare. Propunerea diui Vaida, țice cătrănită foia clușiană, nu însemneză altu ceva decât ca guvernul unguresc să interdică națiunii unguresc de a rămănea unguresc. Istoria cunosc de o miă de ani Ungaria ca ungurescă. N-șmul unguresc a imprimat acestui statu marca sa națională, acestu n-șmu a creat și a susținut, în mijlocul furtunilor milenare, statul, a creat instituțiunile sale politice, de stat și sociale, și a creat cultura sa. Acestu n-șmu, această națiune începe acum să se desvinovătescă de d-șe să răp-șe unu

cărdă de vreme; în parte națiunea și-a eluată erăși independența sa de stat; ea vrea să fie dăma sorții sale; dar pentru redobândirea statului călcătu în picioare de forța streină, némurile de limbă nemaghiară din această țară n'au vërsatū nici o picătură de sânge, din contră ele au întinsă mână de ajutorū pentru apăsarea țării și au intratū în solda forței streine. Cu tôte acestea Ungurii împartū libertățile și drepturile cu elū. Pôte unū Nemaghiarū să cëră cu conștiința liniștită dela unū Maghiarū, ca acesta să primescă apaticū decăderea némulū sēa? »Nu,« strigă »Ellenzék,« acesta nu o pôte cere dela elū nici pangermanulū Sasū, nici dacoromanulū Valachū, nici panslavistulū Croatū. Și dacă o cerū, înainte numai. In cele din urmă și noi avemū dreptulū de a trăi, dacă ei au dreptulū să pândescă după viața propriei lorū patrii.« »Ellenzék« amintește apoi, că guvernulū a aprobatū statutele »Albinei«, ale reuniunei »Opinea«; amēdouē instituțiunile urmărescū tendințe romănesce, și ceea ce e permisū altora în această direcțiune, Ungurilorū să le fie opritū în țera lorū propriă? Reuniunea de maghiarisare este tocmai necesară considerândū casulū lui Vaida, pentru ca să se înăbușescă ori ce altă degenerare.

Acesta este cuprinsulū articolului rătăcitolui »Ellenzék«, pe care ne rezervămū a-lū lumină în numărulū viitorū.

SCRILE ȚILEI.

Ni se scrie, că Românii din Sibiu și jurū vorū de în 10 Februaru n. în sala hotelului dela Impēratulū Romanilorū unū banchetū în onōrea redactorilorū G. Barițū și I. Slavici.

In cerculū de asentare alū orașului Brașovū tragerea la sorți se va face Marți în 10 Februaru n., înainte de amēdī la 9 ore în sala magistratului. La tragerea sorților se vorū presenta numai tinerii de clasa I a etății, adecă cei născuți în 1865. Pentru cei absenți pôte trage sorțulū tata sēu ori ce altă rudă, după cum le va conveni.

»Pester Lloyd,« scriindū despre procesulū »Tribunei,« dīce că juriū din Sibiu si-au căștigatū renume în tōtă țera. Amintește apoi unū discursū ținutū de curēndū în dietă în contra juriului preseii, dândū cu acēsta a se înțelege că juriulū trebuie neapēratū cassatū. Lucrulū e ușorū de esplicatū: se caută pasū cu pasū motive pentru a-și justifica ministrulū Tisza luarea măsurilorū excepționale.

Ni se comunică, că în Poiana-mērului în cărciuma lui A. P. s'ar fi comisū unū omorū. După o altă versiune mortulū ar fi victima unei bătăi întēplată în afară de cărciumă. Casulū se anchetază. Mediculū bănuiesce că omorulū s'ar fi comisū chiar în cărciumă.

De asemenea ni se împărtășesce, că în Zărnesci încă s'ar fi comisū unū omorū, causatū de necredința unei femei.

După rezultatele manipularii vamale la oficiulū de vamă din Brașovū s'au esportatū în 1884 în România 47 milioēne kgr. față cu 40 mil. în 1881. Din acestea se vinū pe bēturū 1.238,000 kgr., pe sticlăria 960,000 kgr., pe lemne 978,000 kgr., pe funii și sfori 798,000 kgr., pe legumī, pōme ș a. 787,000 kgr., pe inū, cânepă ș a. 709,000 kgr. (din care 529,000 kgr. pânză de împachetatū), pe hărtiă 630,000 kgr., pe mărfuri de lână 222,000 kgr., pe pele lucrată 77,000 kgr. Importulū a fostū în 1884, 44.708,000 kgr., pentru care s'a plătitū vamă 112,000 fl. față cu 24 milioēne în 1881 pentru care s'a plătitū vamă 75,000 fl. Mai multū s'au importatū cereale (22.118,000 kgr.). Esportulū în genere a fostū mai mare ca în cei 10 ani din urmă, dar se arată o scădere în unele articule.

Camera dvocațilorū din Clușiu a adresatū ministrului de justiția cererea pentru construirea unui palatū alū justiției în Clușiu.

Foile clușene spunū, că Țilerulū din Suciacū Ionū Rusu a fostū atacatū în strada Pata din Clușiu, bătutū de mōrte și jăruitū de mātă, pālăria și de bănișorii ce'i avea la elū. Nenorocitulū a fostū dusū în spitalū, ér făptuitorii, cari s'au prinsū, în arestū.

Comisiunea de petiții a senatului românū, cercetândū plângerea comersanțilorū de porci în privința șicanelorū ce li se faciū la exportulū acestorū vite în Austro-Ungaria, a decisū în unanimitate să recomande petiția guvernului, atrăgēndū-i atenția asupra conținutului ei.

»Românul« i se scrie din Vernon (Francia) că la 17/29 Ianuaru s'au pornitū la Bucuresci cărțile rēposatului Ubicini ate bibliotecii romăne. Numērulū lorū se

urocă la 1100 volume și vr'o 300 broșure. Colecțiunea completă a »Monitorului oficialū« românū și a »Românului« au fostū trāmise la Parisū, după cersrea legățiunei romăne.

In sēra de 2 Februaru n. a izbucnitū foc în tea-țurulū Vienei. Din norocire s'a putatū repede stānge, până a nu afla publiculū, care fiindū numerosū, s'ar fi putatū întēpla marī nenorociri.

In contra lui O'Donovan Rossa, capulū Fenienilorū din Statele-unite americane, a comisū unū atentatū o femeă tinēră de 24 ani cu numele Yeslet Dudley trāgēndū asupra ei unū revolverū, așa că glonțulū i-a intratū în spinare. Este constatatū, că ea n'a comisū etentatulū din rēsbunare. ci din altū motivū. Ea este o îngrijitōre într'unū spitalū din New-York și se dīce că suferē de parocsismū și că a fostū odată în casa nebunilorū. Țiarele americane își espriamă părerea de rēu asupra acestui atentatū. O'Donovan Rossa se află mai bine și se crede că va scāpa cu viață. Atentatōrea e arestată.

CORRESPONDENȚA NOSTRA DIN COMITATE.

De lângă Reghinulū sāsescū, 16 Ianuaru 1885.

Proverbulū dīce: să ferescă Dumneșeu ori și pe cine de rușinea țergului. Intr'o Joi din sēptămānile trecute, Ți în care se ține țergū de sēptămānă în Reghinulū sāsescū, s'a întēplatū unū casū vrednicū de însemnatū. In contra frațilorū Alexandru și Iosifū Boeriu, comercianți în Reghinulū sāsescū, pentru datoriă a fostū ordinată din partea judecătōriei Reghinului sāsescū secestrarea obiectelorū aflātōre în boltă (prāvāliă) și cu ducerea în deplinire a aceleia a fostū incredințatū executorulū dela judecătōria reg. susnumită George Sceopolū pre lângă întervenirea avocatului sasū acusatōrū (din respectū cătră persōnă numele ilū tacū) din Reghinulū sāsescū. — Aceștia, mergēndū la fața locului în bolta susnumitorū fără martorū, au aflatū dintre acusați numai pe unulū față, căci celălaltū era dusū în piață spre a face cumpērārī. Mai înainte de tōte dară executorulū George Sceopolū, după dātina legii, a făcutū cunoscutū respectivului pentru ce ilū incomodază. La acēsta acusatulū i-a datū rēspunsū, că deōrece dēnsulū este numai ca ajutorū în boltă și principalulū nu se află față, precum nici decisiunile judecătōresce nu sună pre numele dēnsului, atātū esecutorulū câtū și avocatulū acusatōrū să aștepte până ce va veni proprietarulū adevēratū alū boltei, și apoi după aceea să și facă treburile.

S'a luatū rēspunsulū aceluia spre cunoșcința din partea executorului și a avocatului ori ba, nu se scie. Destulū atātă, că după cum amū Țisū mai susū martorū de față nu erau, și esecutorulū George Sceopolū, s'a dusū să caute martorū, ér avocatulū a rēmasū în boltă, pe semne să pāzescă, ca nu cumva acuzatulū să ascundă ceva din obiecte. Dēr după ce s'a depārtat executorulū de acolea, numai decātū acusatulū l'a provocatū pe avocatū să iasă din boltă afară, pentru că dēnsulū voiesce să închidă bolta și să mērgă după frate-sēu spre a-lū chemă să fie față la înregistrarea obiectelorū; — avocatulū nu a vrutū să urmeze provocārī, și așa comerciantulū eșindū din boltă afară, — pre avocatū l'a închisū ecole »în boltă« și pre când a venitū executorulū George Sceopolū a aflatū bolta închisă, — era avocatulū strigă și se rugă, ca ori și pe ce cale să-lū elibereze din închisōre. Atuncea esecutorulū George Sceopolū, confusū cum era, a fugitū la lăcătușulū Georg Kaiser și l'a rugatū să mērgă cu instrumentele să desfacă ușa dela boltă, acesta însă a rēspunsū, că în așa ceva nu se amestecă; a fugitū la lăcătușulū Anti, dela acesta încă totū acelu rēspunsū l'a primitū, — și totū așa și dela alții, — Avocatulū era închisū în boltă, — publiculū se adună în numărū mare, ca la o minune — și avocatulū rēmasē totū închisū, până ce veniră comercianții frați Alexandru și Iosifū Boeriu și au deschisū ușa dela boltă eliberāndū-lū. Avocatulū vēdēndū mulținea de omenī ce se adunaseră ca într'o Ți de țergū privindū ca la o minune, de rușine și-a învilitū capulū în căputū și s'a depārtatū lāsāndū pe ceilalți acolo, nu multū după aceea sa depārtatū și executorulū fără a fi făcutū vr'o ispravă.

Și iată așa, atātū isteșulū executorū dela judecătōria reg. a Reghinului sāsescū George Sceopolū, omū cu apucāturi mari, câtū și avocatulū omū de sciința înaltă, au fostū pācăliți de numiții comercianți. Inșē cu acēstă comedie nu s'a finitū, căci frații Alexandru și Iosifū Boeriu pe avocatulū actorū l'au piritū pentru 60 de fl. v. a. care sumă de bani respectivii afirmă că le lipsesce din cassa în care dinșii își păstrează banii. — Urmarea se va vedē. — Proverbulū dīce: »că sēlū ferescă Dșeu ori și pe cine de rușinea țergului.«

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alū »Gaz. Trans.«)

Londra, 6 Februaru. — Unū comunicatū alū ministrului de rēboiu confirmă căderea Chartumulū întēplată la 26 Ianuaru n. Când trupele englese au ajunsū la 28 Ianuaru n. înaintea Chartumulū, loculū era ocupatū deja de inimicū. Despre sōrtea lui Gordon nu se scie nimicū. Se va ține unū consiliu de ministri. Poporațiunea este fōrte agitată. Mare îmbulzēlă de omenī este înaintea biuroului Țiarelorū.

DIVERSE.

LOGODNĂ. — Sāmbetă sēra se va celebra în sinulū familiei d-lui Diamandi Manole logodna fiicei d-sale a domnișōrei Maria cu domnulū Doctorū în medicină George Baiulescu.

Le urāmū tōte tericirile!

Mișcarea populațiunei din România în anul 1882. — După statistica oficială, publicată acum de curēndū, mișcarea populațiunii în anul 1882 a fostū urmātōrea: Cāsătorii: 44,242, din cari 5,523 pentru populațiunea urbană, și 38,719 pentru populațiunea rurală; nāsceri: 189,220, din cari 31,135 pentru populațiunea urbană, și 158,085 pentru populațiunea rurală; morți: 132,411, din cari 27,445 pentru populațiunea urbană, și 104,956 pentru populațiunea rurală. Escedentulū dēr între nāsceri și morți, în 1882, este de 56.809. Comparāndū acēstă statistică cu cea din anul 1881, găsimū că numărulū cāsătorielorū a crescutū în 1882 cu 2,175. Acēstă creștere a fostū numai pentru populațiunea rurală, căci pentru populațiunea urbană numărulū cāsătorielorū în 1882 a fostū mai micū cu 104 decātū celū din 1881. Diferința nāscerilorū, între cei doi ani, este de 2,784 în mai puținū pentru anul 1882, și acēsta în paguba populațiunii rurale. Mortalitatea însă în 1882 a fostū cu multū mai mare; astfel în 1881 la 192,004 nāsceri au fostū 123,390 morți, pe când, în 1882, la 189,220 nāsceri au fostū 132,411 morți, prin urmare o diferință în mai multū pentru anul 1882 de 9,021, la care mai adăogāndū încă și diferința nāscerilorū între acēști doi ani, ajungemū la unū totalū, în paguba creșterii populațiunii de 11,805.

O îndoită sinucidere. — În departamentul Mans în Francia, Vinerea trecută, unū bărbatū și o femeă, amēdoi tineri, îmbrăcați fōrte bine, se presintāră la d-na Goujon, pe strada Acces-du-Bourg-Belē, și cerură ca să inchiriese o cameră, care era anunțată afară pe unū petecū de hărtiă, ca odaia de inchiriatū. In aceeași sēră se instalāră sub numele de d-lū și d-na Budan și plătiră luna înainte. Dēnșii rugāră pe d-na Goujon să le cumpere cărbunī de lemnū pentru „a se încălđi.« D-na Goujon cumpēră chiar a doua Ți cărbunii ceruți și îi sui în camera noilorū chiriăși. Sāmbătă și Duminecă petrecură în plimbārī cu trāsura și scriindū scrisori. Nimeni anormalū nu se observa în atitudinea lorū; asemenea fū și Lunī. In nōptea de Lunī, d-na Goujon auđi o lovitură sēcă, pe care o atribui repedei inchideri a unei uși, lucru de care nu se îngrijī. Marți dimineța duse ca de obicei tinerilorū ceșile cu ciocolată. Nimeni nu-i rēspunse. Dēnsa reveni de mai multe ori, și, în sfārșitū, temāndu-se ca să nu se fi întēplatū vre-o nenorocire, spuse lucrulū bărbatului ei și unui vecinū. Aceștia încercāră în zadarū să deschidă ușa, în dreptulū căreia se pusese pe dināuntru unū dulapū. Din curte, putū cu ajutorulū unei scārī să se uite în odaia și vēđū pe amēdoi tinerii în cămășī pe patū. In același timpū unū greu mirosū de cărbunī îi inecă. Brigadierulū gendarmeriei fiindū vestitū, pătrunse în odaia. Pe patū în fața ferestrei se aflau amēdouē cadnvrele, alū lui Budan și alū amantei sale. Budan ținea în mână dreptă unū revolverū care avea unū glonțū descărcatū. Māna stāngă i ațērnā afară din patū. Sub bărbia, glonțulū făcuse o gaură prin care cursese o mulțime de sânge. In crescutulū capului glonțulū făcuse o ridicătură. Tēnēră, în cămășe ca și amantulū ei, se vedea a fi fostū violentatā. Pe sobă erau trei scrisori: una d-nei Goujon, una d-lui Budan, cultivatorū la Guecelard și a treia vēduvei Ainault a Neuil, cumuna Peret, fără vre-o altă arătare. Scisōrea adresatā dōmnei Goujon a fostū deschisă de cătră d. Fournier, comisarū polițienescū. In acēstă scrisōre d. Budan ruga pe d-na Goujon să trimită pe celelalte douē, asigurāndo că i se va plăti totū ce i se va datora. Pārīnții sēi îi vorū esplica motivulū nenorocitei lorū hotāriri. Doctorulū Feneant, conchide că a fostū unū îndoitū sinucidū, prin revolverū întrū câtū privesce pe Budan și prin asfixie întrū câtū privesce pe amanta sa. In buzunarele hainelorū se găsi o cartă de visită cu adresa urmātōre: Budan, adjutantū în alū 125-lea de liniă, Poitiers; și o scrisōre a unui prietinū vorbindū de o femeă care venise să întrebe de dēnsulū la casarma din Poitiers și lāsase o vorbă pentru dēnsulū la sergentulū de gardă. Sinucisulū este în adevērū Louis Budan, în vērștă de douē-deci și optū de ani, adintantū în alū 125-lea de liniă, nāscutū la Guecelard, unde tatālū sēu este cultivatorū. Dēnsulū a fostū recunoscutū de cătră fratele sēu chematū prin telegramă. Acestui tēnērū îi fusese refusatā de cătrē familia sa autorisățiunea de a se cāsătorī cu o amantă a sa care îi făcuse unū copilū la Guecelard. Fata se numesce, după cum se crede, Eugenia, fiindū că astfel o numea Budan. Cātū despre numele ei de familie se presupune a fi Ainault. Dēnsa pārea că are 18 pānă la 20 ani. D-na Goujon îi declarase că ar vrea să se cāsătorī cu elū ar putēmentulū sēu.

Cursul la bursa de Viena
din 5 Februarie st. n. 1885.

de aur ungar 6%	—	Bonuri croato-slavone	100. —
de aur 4%	98.60	Despăgubire p. dijma de vin ungar	98.50
de hârtia 5%	94.40	Imprumutul cu premiu ungar	118.60
mutulul căilor ferate	146.25	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	118. —
are	—	Renta de hârtia austriacă	83.45
tisarea datoriei căilor ferate de ostii ung. (a emisiune)	99.10	Renta de arg. austr.	83.95
tisarea datoriei căilor ferate de ostii ung. (a emisiune)	122.50	Renta de aur austr.	106.70
tisarea datoriei căilor ferate de ostii ung. (a emisiune)	107.75	Losurile din 1860	138. —
ri rurale ungare	102. —	Acțiunile băncii austro-ungare	866. —
ri cu cl. de sortare	101.50	Act. băncii de credit ung.	313.25
ri rurale Banat-Timisoara	101.50	Act. băncii de credit austr.	303.60
mișu	101.50	Argintul — Galbini împărătesci	5.80
ri cu cl. de sortare	101. —	Napoleon-d'ori	9.77
ri rurale transilvane	101.25	Mărci 100 imp. germ.	60.35
		Londra 10 Livres sterlinge	123.60

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 Ianuarie st. v. 1884.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	—	—
Renta rom. amort. (5%)	92 3/4	—
convert. (6%)	88	—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	31	—
Credit fonc. rural (7%)	96 3/4	—
" " (5%)	83 1/2	—
" " urban (7%)	93 1/2	—
" " (6%)	94	—
" " (5%)	83	—
Banca națională a României	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	270	—
" " Națională	206	—
Aur	13 1/2	—
Banote austriace contra aur	—	—

Cursul pieței Brașov
din 6 Februarie st. n. 1885.

Banote românesce	Cump.	8.60	Vënd.	8.62
Argint românesc		8.45		8.50
Napoleon-d'ori		9.75		9.77
Lire turcesce		10.98		11. —
Imperiali		9.98		10. —
Galbeni		5.70		5.76
Scrisurile fonc. Albina		100.50		101. —
Ruble Rusesce		128. —		129. —
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

ANUNCIU DE PREȚURI

privitor la „petrile de mără“ massive de cremene din „Ciceu“ fosta cetate a lui Petru Rareșiu în 1526, ce se află de vânzare în

Depositul de Petrii de Mără

al lui

Josif Bledy în Deșiu.

Cu bani gata

Petrii de mără perfectii cioplite.

Cu rembursare.

Grosimea		Înălțimea petrii în metri și policari																									
in metri	policari	0.15 1/2		0.18		0.21		0.24		0.26		0.29		0.32		0.34		0.37		0.40		0.42		0.45		0.47	
		6"	7"	8"	9"	10"	11"	12"	13"	14"	15"	16"	17"	18"	19"	20"	21"	22"	23"	24"	25"	26"	27"	28"	29"	30"	31"
0.95	36"	16	20	18	90	21	60	24	30	27	—	29	70	32	40	35	10	37	80	40	50	43	20	45	90	48	60
0.97	37"	16	50	19	25	22	—	24	75	27	50	30	25	33	—	35	75	38	50	41	25	44	—	46	75	49	50
1.00	38"	16	80	19	60	22	40	25	20	28	—	30	80	33	60	36	40	39	20	42	—	44	80	47	60	50	40
1.02	39"	17	10	19	95	22	80	25	65	28	50	31	35	34	20	37	05	39	90	42	75	45	60	48	45	51	30
1.05	40"	17	40	20	30	23	20	26	10	29	—	31	90	34	80	37	70	40	60	43	50	46	40	49	30	52	20
1.07	41"	17	70	20	65	23	60	26	55	29	50	32	45	35	40	38	35	41	30	44	25	47	20	50	15	53	10
1.10	42"	18	—	21	—	24	—	27	—	30	—	33	—	36	—	39	—	42	—	45	—	48	—	51	—	54	—
1.12	43"	18	30	21	35	24	40	27	45	30	50	33	55	36	60	39	65	42	70	45	75	48	80	51	85	54	90
1.15	44"	18	60	21	70	24	80	27	90	31	—	34	10	37	20	40	30	43	40	46	50	49	60	52	70	55	80
1.17	45"	18	90	22	05	25	20	28	35	31	50	34	65	37	80	40	90	44	10	47	25	50	40	53	55	56	70
1.20	46"	19	20	22	40	25	60	28	80	32	—	35	20	38	40	41	60	44	80	48	—	51	20	54	40	57	60
1.22	47"	19	50	22	75	26	—	29	25	32	50	35	75	39	—	42	25	45	50	48	75	52	—	55	25	58	50
	48"	19	80	23	10	26	40	29	70	33	—	36	30	39	60	42	90	46	20	49	50	52	80	56	10	59	40
	49"	20	10	23	45	26	80	30	15	33	50	36	85	40	23	45	46	90	50	25	53	60	56	95	60	30	30
	50"	20	40	23	80	27	20	30	60	34	—	37	40	40	80	44	20	47	60	51	—	54	40	57	80	61	20
	51"	20	70	24	15	27	60	31	05	34	50	37	95	41	40	44	85	48	30	51	75	55	20	58	65	62	10
	52"	21	—	24	50	28	—	31	50	35	—	38	50	42	—	45	50	49	—	52	50	56	—	59	50	63	—

Fie-care pără cum iese din baiă cioplită numai din gros și negăurită, este mai eficientă cu 6 fl.

Transportate la gara căii ferate în Deșiu.

Comandele se efectuează pe lângă anticipația de 10 fl. de bucată, cu care ocaziune se avertază calitatea, mărimea petrei, și la cele cioplite și lărgimea găurei, precum și aceea, că la ce felul de mără oră măcină este de lipsă?

Observă, cumcă renumitele petrii din Ciceu, cari prin mine s'au probat în 12 ani, precum s'au aflat în locurile până acum folosite ca cele mai excelente, și întrec în calitate tot felul de alte petrii, au cea mai prețioasă însușire a propozițiilor oră porilor și destulă tăria, care în nenumărate cazuri obvină ca cele mai apene și gropiciose, prin urmare s'ar putea împărți în mai multe clase, dară pentru scopul procurării mai ușore le înșiră în 4 sorturi: 1. de totă massive, 2. cu poră mică, 3. cu poră mijlocie, 4. cu poră mare, și cari corespund la tot felul de măcină.

Mai încolo, ca la oră ce felul de măcină petrii nu se lipsesc, și la măcinatul ordinară încă sporesc făna mai multă, ca oră și ce pără până acum cunoscută.

Mă rog de concrederea comandatorilor cu atâtă mai vârtosă, că cu ocaziunea trimiterii comandelor voi stăruia ca petrii comandate se îndestulă pe p. t. comandatorii prin cari să le meriteză încrederea și în viitor.

Comandele se adresază la

IOSIFŪ BLEDI.

depositorul petriilor de mără în Deșiu, unde este postă, cale ferată și telegraf.

Observă, că sunt petrii de vândut, dar nu sunt adevărate, genuine, numai acestea ale mele.

Notițe de prețuri se trimită franco oră cui cere.

IOSIFŪ BLEDY,

arendatoru minei de petrii de mără și maestru de zidire de mori.

Mersul trenurilor

pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a căii ferate orientale de stat reg. ung.

Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.			
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus
Teiuș	2.39	9.50	8.20	Viena	8.25	8.35	
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Budapesta	8.00	6.55	
Vințulu de jos	4.04	11.09		Szolnok	11.14	12.28	
Șibot	4.35	11.43		Arad	3.35	5.30	
Orăștia	5.02	12.13		Glogovaț	4.00	6.20	
Simeria (Piski)	5.44	1.22		Gyrok	4.16	6.39	
Deva	6.05	1.48		Pauliș	4.47	7.19	
Branicea	6.34	2.21		Radna-Lipova	5.02	7.39	
Ilia	7.01	2.54		Conop	5.25	8.11	
Gurasada	7.15	3.09		Bêrzova	5.57	8.49	
Zam	7.49	3.48		Soborșin	6.18	9.18	
Soborșin	8.32	4.37		Zam	7.11	10.27	
Bêrzova	9.19	5.30		Gurasada	7.48	11.18	
Conop	9.40	5.58		Ilia	8.22	11.57	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	Branicea	8.40	12.27	
Pauliș	10.32	6.56	8.41	Deva	9.02	12.57	
Gyrok	10.48	7.15	9.01	Simeria (Piski)	9.32	1.45	
Glogovaț	11.17	7.48	9.30	Orăștia	10.12	2.58	
Arad	12.32	8.05	9.45	Șibot	10.47	3.46	
Szolnok	12.00	8.45	6.10	Vințulu de jos	11.14	4.20	
Budapesta	4.09	2.10	7.27	Alba-Iulia	11.46	5.06	
Viena	7.44	6.40	—	Teiuș	12.21	6.15	
	6.20	—	—		12.53	7.00	
Arad-Timișoara				Simeria (Piski) Petroșeni			
	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren omnibus			
Arad	6.00	12.30		Simeria	3.08		
Aradul nou	6.26	12.54		Streiu	3.45		
Németh-Ságh	6.51	1.19		Hațeg	4.33		
Vinga	7.28	1.50		Pui	5.19		
Orczifalva	7.49	2.12		Crivadia	6.05		
Merczifalva	8.09	2.30		Banița	6.43		
Timișoara	8.58	3.15		Petroșeni	7.00		
Timișoara-Arad				Petroșeni-Simeria (Piski)			
	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren omnibus			
Timișoara	12.25	5.00		Petroșeni	8.56		
Merczifalva	1.16	5.56		Banița	9.37		
Orczifalva	1.34	6.16		Crivadia	10.09		
Vinga	2.04	6.50		Pui	10.48		
Németh-Ságh	2.25	7.11		Hațeg	11.26		
Aradul nou	2.54	7.44		Streiu	12.06		
Arad	3.10	8.00		Simeria	12.37		

Mai pe nimica

am cumpărată 1980 bucăți

ceasornice fine

prin licitațiune dela una din cele mai mari fabrici din Geneva, în urma căreia mă află în plăcută poziție de a pute trimite doritorilor cu promteță cele mai fine și de batjocară estine ciasornice, a căroră capacuri au fost costat mai multă decâtă costă astăzi întregul.

Numai pentru fl. 5.10 ună ceasornic cilindru din aur franțuzesc Double, séu Nikel de argint, fin gravat și guillochat, pe minute regulat. — Totă acesta din argint curat proba 18 probate de oficiu c. r. de punciare, bine aurite fl. 7.

Numai fl. 7.40 ună ceasornic anker din cel mai fin aur double séu argint nikel, fin gravat și guillochat cu 15 rubine, cu secundară, repassat după secundă. Totă acesta din argint pr. 13 de oficiu c. r. de punciare probate și bine aurite fl. 11.

Numai fl. 8.50 ună remontor de Washington din aur double séu argint nikel, de tras fără chei, cu aparat pentru îndreptarea minutarelor și cu un mecanism fin din nikel, totă acesta din argint curat pr. 13 de c. r. oficiu de punciare probat fl. 13

Pentru mersul regulat a tuturor acestor ceasornice să dă garanția pe cinci ani.

Pe lângă totă estinătatea fabulosă mai dă gratis ceasornic și un lanț de aur cu bani gata séu pri-

lăria am perdu

Casse de Wertheim

ce resistă pe deplin în contra focului și nici nu se pot sparge, din cele mai renumite fabrici de casse

L. FLEISCHER